

HİZB UT TAHRİR ÖZELİNDE TERÖRLE MÜCADELE KANUNU VE BÖLGE AĞIR CEZA MAHKEMELERİ HAKKINDA ARAŞTIRMA RAPORU

MAZLUMDER Genel Merkez

Mithat Paşa Caddesi Num: 62/4 Kızılay/ANKARA

Tel: +90 (312) 418 10 46 - Faks: +90 (312) 418 70 93

[http:// www.mazlumder.org](http://www.mazlumder.org) - E-Posta: info@mazlumder.org.tr

İÇİNDEKİLER

TAKDİM

METODOLOJİ

GİRİŞ

TERÖR TANIMI VE TERÖR ÖRGÜTÜ SORUNU

Terör Tanımı ve Terör Suçu Öğeleri

TERÖRLE MÜCADELE KANUNU VE BÖLGE AĞIR CEZA MAHKEMELERİ

Hukuki Düzenlemeler

3713 Sayılı Terörle Mücadele Kanunu

Türk Ceza Kanunu

HİZB UT TAHRİR

Hizb ut Tahrir'in Yapısı ve Hedefleri

Hizb ut Tahrir'in İdeolojisi Çerçevesinde Şiddet Kavramı

Hizb ut Tahrir'in Türkiye'deki Konumu

İfade Özgürlüğü ve Adil Yargılanma Hakkı

İlgililerle Yapılan Görüşme Tutanakları

Bilimsel Mütalalar

SONUÇ

HAZIRLAYANLAR

Av. Arif KOÇER

Av. Kaya KARTAL

Av. Şerife Gül ARIMAN

TAKDİM

Organize olan güçler arasında en organize güç olan devletler kendi mevcudiyetlerini korumak ve devam ettirmek üzere çeşitli güvenlik politikaları uygulamakta, kendilerine has terör tanımları ve mevzuatları oluşturmaktadırlar. Devlet politikaları, çoğu zaman Ceza Hukuku'nu da alet ederek, aralarında organize olan muhtelif muhalif grup ve vatandaşları terörist ilan ederken, ülkeyi de bir terörizm yuvasına dönüştürmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti siyasi iradesi, Avrupa Birliğini fiilen askıya aldığı süreçte, ne yazık ki Başbakan'ın deyimi olan "Ankara Kriterlerini" de hayata geçirememiş, **özgürlükler aleyhine güvenlik politikalarını** önceleyen bir tutum sergilemeye başlamıştır. Siyasi iradenin bu tutumu, tüm devlet organlarını da etkilemiş, özellikle siyasi muhalif gruplara nefes aldirmayacak bir emniyet ve yargı tutuklamaları furyası etkili hale gelmiştir.

Barışçıl gösteriler polis şiddetinden nasibini almaya başlamış, 30 yıl önce yapılmış darbe ürünü Toplu Gösteri ve Yürüyüş Hakkındaki 2911 sayılı yasanın en katı ve yasakçı uygulamalarıyla, sivil toplumun kıpırdamayacağı bir ortam oluşturulmuştur.

Terörle Mücadele Yasası uygulamaları ile tutuklama furyaları sonucunda cezaevleri ağzına kadar doldurulmuş, devletin ailesinden emanet alarak özgürlüklerine el koyduğu mahpuslar kimi zaman nakil aracında kilitliken yanarak ölmüş, kimi zaman Urfa Cezaevinde olduğu gibi koğuşlarda yanarak ölmüş, kimi zaman Pozantı'da olduğu gibi tecavüze servis edilip daha sonra da bahane edilerek uzak illerdeki cezaevlerine nakil suretiyle bu defa da yakınlarından ve toplumdan izole edilmişlerdir. Terörle Mücadele Kanunu'na dayanılarak insanlar, kolaylıkla tutuklanmakta ve mahkemelerin yoğunluğu öne sürülerek davalar yıllarca sürüncemede bırakılarak, sanıklar cezaevlerinde tutulmakta, henüz hüküm verilmeden insanlar fiilen cezalandırılmaktadırlar.

Raporumuzun özel ilgi alanını oluşturan Hizb-ut Tahrir Örgütünün, Türkiye'deki yargılama sürecine ışık tuttuğumuzda; kendi söylem ve metodundan hiç sapmamış olmasına rağmen, bir dönem "yasadışı örgüt", daha sonra "silahsız terör örgütü" ve nihai mahkeme kararlarında ise "silahlı terör örgütü" olarak anıldığı görülmektedir.

Silahlı ve şiddete dayalı mücadeleyi reddeden Hizb-ut Tahrir örgütünün, bu raporda detaylı olarak izah edeceğimiz üzere, kullandığı dil ve argümanların ifade özgürlüğü kapsamında olup olmadığı değerlendirilmesi gerekirken, bunun ötesinde bir "silahlı terör örgütü"

yaftalaması ve ona karşılık gelen müeyyide ile cezalandırılmaları, bu kimselerin devlet/yargı terörüne uğratıldıklarını açıkça göstermektedir.

Son olarak, iş bu raporun hazırlanması aşamasında yaklaşık 500 kişinin Hizb-ut Tahrir davası ile yargılanmakta olduğu bilinmektedir. Adana 8. Ağır Ceza Mahkemesi, 2007 yılında bir düğüne katılmak için gittikleri Adana'da, rutin bir polis kontrolü sırasında daha önce Hizb-ut Tahrir davasından dolayı yargılanmış olmaları ve bir arada bulunmaları gerekçe gösterilerek gözaltına alınan ve sonrasında da tutuklanarak haklarında yargılama başlatılan Süleyman Uğurlu, Sefa Karşlı, Celil Cengiz ve Yılmaz Çelik hakkında, bir kez daha Hizb-ut Tahrir'e üye olma gerekçesiyle toplamda 30 yıl ceza vermiştir. Hizb-ut Tahrir'e üyelikten dolayı savcılığın mahkemeden bir ceza talebi bulunmamasına rağmen, mahkeme heyetinin savcılık talebinin daha üstünde bir ceza vermesinin aklen ve vicdanen kabul edilebilir olmadığı ortadadır.

Çok geniş yorumlara müsait olarak dizayn edilmiş Terörle Mücadele Kanun'unu ve bu kanunun uygulamasını yapan Özel Mahkemeleri (DGM/ÖYACM/Terör Mahkemeleri) , muhalif olanı (örgüt olup olmaması/ silahlı olup olmaması önemli olmaksızın her kesimi) sindirme araçları haline gelmiştir. Bu sebeple, DGM'ler kaldırıldıktan sonra bir hile ile hukuk alanına 'hediye edilen', Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemelerinin (bugünkü adıyla Bölge Ağır Ceza Mahkemelerinin) kapatılması ve özellikle Terörle Mücadele yasasının acilen kaldırılması gerekmektedir.

AHMET FARUK ÜNSAL

MAZLUMDER GENEL BAŞKANI

GİRİŞ

Hukukun temel ilkelerine göre asıl olan, kişilerin suçsuzluğu/masumluluğu ve bu kapsamda da ‘Hürriyetleri/Özgürlükleri’dir. Ancak modern ulus devletler, özellikle terör olarak adlandırdıkları eylemler söz konusu olduğunda, her tür ilke ve kuralı görmezden gelip, en basit şüphelileri bile suçlu ilan etmekte ve onlara suçlu gibi davranmakta, onların hukuklarını/hürriyetlerini basit gerekçelerle ellerinden almaktadır. Bu tür şüpheliler için “tutukluluk” asli yargılama şekli sayılmakta, terörle suçlanan insanlar hiçbir ciddi ve somut gerekçeye dayanmaksızın (sorgu hakiminde geçen süreyi dahil etmezsek) 8–10 ayı aşan sürelerle mahkeme önüne çıkarılmadan, tutuklu olarak kalmaktadırlar.

Terörle mücadele kapsamındaki her operasyonda olduğu gibi, gizlilik kararlarıyla soruşturma bilgileri avukatlardan ve şüphelilerden kaçırılırken, çoğu zaman medyaya servis edilmekte, dosya içeriği gizliliğe rağmen, onlarca yalan-yanlış bilgi de eklenerek, bu bilgiler afişe edilmektedir. Aralarında hiyerarşi bulunmayan yargının üç ayağı (iddia, savunma ve karar mekanizmaları) arasındaki denge, genellikle savunma aleyhine bozulmaktadır.

Geniş ve muğlâk bir terör tanımı üzerine bina edilen Terörle Mücadele Kanunu, şiddet içermese dahi pek çok muhalif eylemi, terör eylemi olarak yorumlamakta ve Ağır Ceza Mahkemeleri kanalıyla muhalifler sindirilmeye çalışılmaktadır.

MAZLUMDER olarak iş bu raporda **özellikle**, silahlı ve şiddete dayalı mücadeleyi reddeden Hizb ut Tahrir Örgütü’nün süreç içerisinde silahlı terör örgütü olarak adlandırılmasını, yargılama sürecini ve konu ile ilgili bilimsel mütalaaları değerlendireceğiz.

Yayınları, resmi sözcüleri ve basın sözcülerinin açıklamaları incelendiğinde, Hizb-ut Tahrir: “Toplumunu hidayete erdirmek üzere, İslami daveti taşıma” iddiasında olan bir oluşum olarak kendini tanımlamaktadır. Bunun yöntemini ise Hizb ut Tahrir silahsız ve fikirsel olarak sürdüreceğini belirtmiştir. *“İnsanlar nezdinde onları tatbik etmeye ve gerekliliklerine göre amel etmeye sevk edecek bir kamuoyu ve kökleşmiş birer mefhum haline gelinceye kadar toplumdaki mevcut İslami olmayan fikirleri birer İslami fikre dönüştürmek, Allah ile Resulünün razı olduklarından razı olan ve öfkelendiklerinden öfkelenen birer İslami duygu haline gelinceye kadar toplumdaki mevcut İslami olmayan duyguları değiştirmek, İslam’ın hükümlerine ve çözümlerine göre seyreden İslami ilişkiler haline gelinceye kadar toplumdaki mevcut İslami olmayan ilişkileri birer İslami ilişkiye dönüştürmek yoluyla yapacaktır.”* şeklinde ifade edilmektedir.

İş bu rapor hazırlanırken, özellikle Hizb ut Tahrir üye ve mensupları ile ilgili mahkeme kararları, akademisyen ve hukukçuların Hizb ut Tahrir hakkında yapmış oldukları mütalaalar, Hizb ut Tahrir'in kurucusu Takiyuddin Nebahi'nin yazılı eserleri esas alınmıştır. Bunun yanı sıra, Hizb ut Tahrir resmi sözcülerinin ve medya bürolarının yapmış oldukları açıklamalar başvuru kaynakları olarak dipnotlarda belirtilmiştir.

Hizb ut Tahrir yukarıda sayılan unsurları hizb görüşü olarak adlandırmakta olduğunu, bunun dışındaki makale ve çalışmaların Hizb görüşü olarak değerlendirilemeyeceğini resmi internet sitelerinde belirtmiş, bu vurgu yaptığımız görüşmelerde de tarafımıza iletilmiştir. Bunun yanı sıra, Köklü Değişim Dergisi kanalıyla yayınlanan basın açıklamaları ve şimdiye kadar bu örgüt tarafından yapılmış eylemler de değerlendirilmiş ve raporlama çalışması tamamlanmıştır.

MAZLUMDER olarak belirtmek isteriz ki Terörle Mücadele Kanunu ve Bölge Ağır Ceza Mahkemeleri gölgesinde siyaset, muhalefet ve savunma yapılamayacağı açıktır. Bunlara dayalı, "Rutin halini alan" tutuklama furyaları ve uzun tutukluluk süreleri de kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkının açıkça ihlalidir. Devletin ifade özgürlüğü ve örgütlenme özgürlüğü önündeki barikatları kaldırması gerekmektedir. BU VESİLE İLE BÖLGE AĞIR CEZA MAHKEMELERİNİN VE TERÖRLE MÜCADELE KANUNUNUN ACİLEN KALDIRILMASI ZARURİDİR.

TERÖR TANIMI VE TERÖR ÖRGÜTÜ SORUNU

Terör kavramının kökeni Fransız Devrimine dayanmaktadır. 5 Eylül 1793 ile 27 Temmuz 1794 arasındaki döneme ve rejime “terör dönemi” veya “terör rejimi” adı verilmiştir:

“Bu dönemde devrim hükümeti çıkardığı bir kararname ile soylular, din adamları, stokçular gibi devrim düşmanı saydığı çevreleri sindirmeye yönelik sert önlemler alarak terör uygulamasını başlatmıştır. Bu dönemde Robespierre’in önderliğindeki kamu güvenliği komitesi bütün yetkileri elinde toplayarak, kuşkulanan kişileri yargılanma ve savunma hakkını askıya alarak jüriye yalnızca aklanma ya da ölüm cezası verme seçeneklerini bırakmıştır. Bu dönemde yaklaşık 300 bin kişi tutuklanmış, bunlardan 17 bin kadar insan mahkeme kararı ile idam edilmiş, birçok insan da yargılanmadan ya da hapishanelerde ölmüştür.”¹

Terör, genel bir karşılıkla “korkutma, yıldırma, tedhiş” anlamındadır. Aynı zamanda terörün unsurları olarak da kabul edilen bu korkutma, yıldırma ve tedhiş, insanların ruhsal yapılarını aniden ve güçlü bir şekilde etkileyen korku ve şiddet şeklinde tezahür etmektedir.

Etimolojik olarak terör kelimesinin kökeni Latince’de korkutmak, ürkütmek veya sindirmek anlamlarına gelen “terrere” kelimesidir. Bir olgu olarak terörizm, uygarlık tarihi kadar eskidir ve insanoğlunun siyasi örgütlenmesine paralel olarak gelişmiştir. Günümüzde terör ya bireylerin devlet düzenine karşı eylemleri ya da devletin bireylere uyguladığı şiddet politikası şeklinde kavranmaktadır ki her iki kavrayış da devlet eksenslidir.²

Bu kavramsal girişin ardından günümüz dünyasında, terör kavramının yorum ve uygulanışına bakacak olursak, **ABD’de yaşanan 11 Eylül olayları sonrası sürecin özel bir önemi olduğuna dikkat çekmemiz gerekir.**

ABD’ye gerçekleşen saldırıları takiben, ABD dahil pek çok ülke, tehlikeli bir güvenlik saplantısı içerisine girerek, benzer saldırılardan kendi nüfuzlarını koruyabilmek amacıyla, anti-terör yasaları olarak da bilinen yeni güvenlik önlemlerine başvurular. Söz konusu önlemler içinde en fazla dikkat çekenler, ABD ve İngiltere’de yürürlüğe girdi. ABD’de ‘Vatanseverlik Yasası’ 26 Ekim 2001’de yürürlüğe girerken, İngiltere Parlamentosu 19 Kasım’da sunulan ‘Anti-Terörizm, Suç ve Güvenlik Yasa Tasarısı’ nı 17 Aralık 2001 günü kabul etti. Böylece ‘özgürlük ve demokrasi ülkeleri’(!) olarak adlandırılan her iki ülkede de insan hakları ihlalleri için yasal bir zemin üzerinde kapılar ardına kadar açılmış oldu.

¹ Muharrem Balcı, Genç Hukukçular Hukuk Okumaları, Birikimler I, Danışman Yayınları, İst, 2003, s.632

Kara Avrupası ülkelerinde de durum farklı değildi... Fransa'da yabancılara uygulanan ayrımcılık hız kazandı. Avrupa, Ön ve Orta Asya, Ortadoğu'da onlarca ülkede keyfi uygulamalara başlandı.

“Sadece ABD’de 100’den daha fazla insan keyfi bir şekilde gözaltına alındı. Müslüman bir din adamı ve akademisyen olan Dr. Mazen Al-Najjar gibi gözaltına alınanların çoğu ABD vatandaşı olmayan kişilerden oluşmaktadır. Tutuklananlardan 300’den fazlası “terörizm” ile suçlanmakta olup 104’ü değişik federal suçlardan dolayı gözaltındadır. 40 değişik ülkeden gelen ve kimliği belirlenemeyen 548’den fazla insan, göçmen yasalarını ihlal etmekle suçlanmaktadır. Çin’de ise uluslararası düzeyde ‘terörizme’ karşı başlatılan savaş, mevcut baskının meşrulaştırılması için kullanılmaktadır. Muhalif gruplar, “bölücü”, “terörist” ya da “aşırı dinci” suçlaması ile karşı karşıya kalmaktadır. 11 Eylül’den bu yana, özellikle de Müslüman bir grup olan XUAR’a karşı, Amerika’nın İmparatorluk savaşı tam bir devlet terörüne dönüştü. ABD ve Avrupa ülkelerinde iç güvenlik yasaları genişletilip özgürlükler sınırlandırılırken, anti terör ve vatandaşlık yasaları bireysel özgürlüklere, telafi edilemeyecek ölçüde darbe vurdu. İstisna edilen terör kavramı, küresel düzeyde öyle bir salgın hastalığa dönüştü ki, bu arada kaybedilen insani değerleri ve özgürlükleri gündeme getirmek neredeyse imkansız hale geldi. “Özgürlük ve refah arayışları” yerini, her şeyin “güvenlik” ekseninde ele alındığı bütün çözümlerin “askeri” olduğu bir kaotik sürece bıraktı.”³

Genel olarak kabul gördüğü haliyle terör kavramını inceleyecek olursak, somut olay içinde aşağıdaki unsurları barındırmalıdır:

- **Kişilere karşı şiddet kullanılması veya şiddetin kullanılacağına dair güncel tehdit**
- **Siyasi bir amaca dayanma**
- **Olayla ilişkisi olmayan kişilere zarar verilmesi veya bunların tehlikeye maruz bırakılması**
- **Eylemlerde süreklilik (plan dâhilinde hareket)**
- **Toplum korkutup sindirme**

Bir eylemin terör eylemi sayılması veya bir örgütün terör örgütü olarak kabul edilebilmesi için yukarıdaki unsurların tümünün bir arada olması gerekmektedir.

² http://www.hukuk.gazi.edu.tr/editor/dergi/murat_sarac_40.pdf

³ İbrahim Karagül; Yüz Yıllık Kuşatma, s. 29

Nitekim Terörle Mücadele Kanunu'nun 1. maddesinde terör tanımı da bu unsurları içermektedir:

- **Yöntem; cebir-şiddet kullanma, korkutma, yıldırma, sindirme, tehdit ortamı oluşturma**
- **Siyasi amaç; cumhuriyetin niteliklerini, rejimi değiştirmek**
- **Örgütün varlığı**

Siyasi amacı maddede belirtilen biçimde dahi olsa bir oluşumun terör örgütü sayılabilmesi için; suç işlemek amacıyla kurulan bir örgüt olması ve yöntem olarak şiddeti benimsemesi gerekmektedir. Bir oluşumun siyasi amacı hukuk düzenince ne kadar kabul edilemez olursa olsun, diğer unsurlar yoksa yani yöntem olarak şiddeti, baskı, korkutma ve yıldırmaı benimsemiyorsa terör örgütünden söz edilemez.⁴

Sonuç olarak, terörizm; bir kişiyi öldürüp milyonları korkutarak, hareket ve hareketin ortaya çıkardığı neticeden daha ötede bir etki alanı oluşturmaktır.

“Terörizm”, ceza kanunlarında suç olarak tanımlanmış belli şiddet eylemleri ile, bunlara yardım ve destek faaliyetidir. Buna karşılık “aşırı akımlar”, çoğu zaman terör örgütlerinin aynı veya benzeri siyasi ve ideolojik amaçları benimsemiş olsalar bile, buna ulaşmak için şiddet eylemine başvurmaya gerek görmeyen hareketlerdir.⁵

---

⁴ <http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/turkey1110tuwebwcover.pdf>

(Doç. Dr. Türkan Yalçın Sancar, 26.08.2010 tarihli Hizb ut Tahrir isimli oluşumun TMK.7. maddesi uyarınca terör örgütü sayılarak , mensupları hakkında terör örgütü üyesi suçlamasıyla mahkumiyet kararı verilmesi hakkındaki bilimsel mütaalası)

⁵ http://www.strategicforesight.com/news_clippings/CayciIW.pdf

HUKUKİ DÜZENLEMELER

Anayasa'nın ve yasaların sayısız maddesinde tekrarlanan “devletin ülkesi ve ulusuyla bölünmez bütünlüğü” ilkesi, “azınlık yaratmak” ithamı ile kültürel alt-kimlikleri reddeder biçimde yorumlanınca, Türkiye'deki mevzuat, “alt-kimliklerin tanınması” halinde bu bütünlüğün bozulmak istendiğini varsaymaya ve dolayısıyla bunu yapanları bölücülük/yıkıcılık” la suçlamaya yönelik olmaktadır.

Terörle Mücadele Kanunu, Polis Vazife ve Salahiyetleri Kanunu, Türkiye Radyo ve Televizyon Kanunu, Dernekler Kanunu, Siyasi Partiler Kanunu gibi önemli yasalarda, “*etnik ve dilsel farklılıklara dayanan azınlıkların var olduğunu ileri sürmek yoluyla azınlık yaratmak*” şiddetle cezalandırılmaktadır.⁶

3713 SAYILI TERÖRLE MÜCADELE KANUNU

5 Temmuz 2012 Tarih Ve 28344 Sayılı Resmi Gazete Yayımlanarak Yürürlüğe Giren 6352 Sayılı “Yargı Hizmetlerinin Etkinleştirilmesi Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Ve Basın Yayın Yoluyla İşlenen Suçlara İlişkin Dava Ve Cezaların Ertelenmesi Hakkında Kanun” İle 12.04.1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nda bazı değişiklikler yapılmıştır. Bu değişikliklerle Terörle Mücadele Kanunu'nun 10. Maddesinde yeni bir düzenleme yapılmış ve özel yetkili mahkemelerin dayanağını oluşturan Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 250. 251. ve 252. maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

BÖLGE AĞIR CEZA MAHKEMELERİ/TERÖR MAHKEMELERİ (TMK 10. MADDE DEĞİŞİKLİĞİ)

Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemeleri 02.07.2012 tarihinde TMK 10. Maddede yapılan değişiklikle kaldırılmış yerine, kamuoyunda Terör Mahkemeleri olarak tabir edilen özel mahkemeler olarak Bölge Ağır Ceza Mahkemeleri getirilmiştir. Bu yeterli olmayıp yine bazı şahıslar ya da fiiller yönünden özel bir yargılamanın yolu açılmıştır.

Kanaatimizce bu durumun DGM ya da Özel Yetkili A.C.M.'lerden bir farkı yoktur. Bu Mahkemeler aracılığı ile asayişçi bir bakış açısıyla yargılayan bir devlet yapısı, taraf olduğu AİHS ve diğer uluslararası anlaşmalarla kabul ettiği yükümlülüklerine uygun davranmamaktadır. YARGININ TEKLİĞİNİN YENİ ANAYASA'NIN TEMEL TARTIŞMA ALANLARINDAN BİRİSİ OLDUĞU DA GÖZ ÖNÜNE ALINARAK BU İLKEYE

---

⁶ Mazlumder, Etnik Ayrımcılık Raporu, sa 63

AYKIRILIK TEŞKİL EDEN VE ADİL YARGILANMA HAKKINI İHLAL EDEN BU MAHKEMELERİN TOPTAN KALDIRILMASI GEREKMEKTEDİR.

Yeni düzenleme çerçevesinde TMK 10. Maddesi ile yetkilendirmiş mahkemelerde davalar görülmekte olup, söz konusu düzenleme şu şekildedir:

“Görev ve yargı çevresinin belirlenmesi, soruşturma ve kovuşturma usulü

Madde 10 –(Değişik: 2/7/2012-6352/75 md.)

Bu Kanun kapsamına giren suçlar dolayısıyla açılan davalar; Adalet Bakanlığının teklifi üzerine Hâkimler ve

Savcılar Yüksek Kurulunca yargı çevresi birden çok ili kapsayabilecek şekilde belirlenecek illerde görevlendirilecek ağır

ceza mahkemelerinde görülür. Bu mahkemelerin başkan ve üyeleri adlî yargı adalet komisyonunca, bu mahkemelerden başka

mahkemelerde veya işlerde görevlendirilemez.

Anayasa Mahkemesi ve Yargıtayın yargılayacağı kişilere ilişkin hükümler ile askerî mahkemelerin görevlerine ilişkin

hükümler saklıdır.

Bu Kanun kapsamına giren suçlarla ilgili olarak;

a) Soruşturma, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca bu suçların soruşturma ve kovuşturmasında görevlendirilen

Cumhuriyet savcılarınca bizzat yapılır. Bu Cumhuriyet savcıları, Cumhuriyet başsavcılığınca başka mahkemelerde veya

işlerde görevlendirilemez.

b) Türk Ceza Kanununun 302, 309, 311, 312, 313, 314, 315 ve 316 ncı maddelerinde düzenlenen suçlar hakkında,

görev sırasında veya görevinden dolayı işlenmiş olsa bile Cumhuriyet savcılarınca doğrudan soruşturma yapılır. 1/11/1983

tarihli ve 2937 sayılı Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanununun 26 ncı maddesi hükmü saklıdır.

c) Yürütülen soruşturmalarda hâkim tarafından verilmesi gerekli kararları almak, bu kararlara karşı yapılan itirazları

incelemek ve sadece bu işlere bakmak üzere yeteri kadar hâkim görevlendirilir.

ç) Ceza Muhakemesi Kanununun 91 inci maddesinin birinci fıkrasındaki yirmidört saat olan gözaltı süresi kırksekiz

saat olarak uygulanır.

d) Soruşturmanın amacı tehlikeye düşebilecek ise yakalanan veya gözaltına alınan veya gözaltı süresi uzatılan kişinin

durumu hakkında Cumhuriyet savcısının emriyle sadece bir yakınına bilgi verilir.

e) Gözaltındaki şüphelinin müdafii ile görüşme hakkı, Cumhuriyet savcısının istemi üzerine, hâkim kararıyla

yirmidört saat süre ile kısıtlanabilir; bu zaman zarfında ifade alınamaz.

f) Kolluk tarafından düzenlenen tutanaklara, ilgili görevlilerin açık kimlikleri yerine sadece sicil numaraları yazılır.

Kolluk görevlilerinin ifadesine başvurulması gerektiği hallerde çıkarılan davetiye veya çağrı kâğıdı, kolluk görevlisinin iş

adresine tebliğ edilir. Bu kişilere ait ifade ve duruşma tutanaklarında adres olarak iş yeri adresleri gösterilir.

g) Güvenliğin sağlanması bakımından duruşmanın başka bir yerde yapılmasına karar verilebilir.

ğ) Açılan davalara adli tatilde de bakılır.

h) Ceza Muhakemesi Kanununun 135 inci maddesinin altıncı fıkrasının (a) bendinin (8) numaralı alt bendindeki, 139

uncu maddesinin yedinci fıkrasının (a) bendinin (2) numaralı alt bendindeki ve 140 ıncı maddesinin birinci fıkrasının (a)

bendinin (5) numaralı alt bendindeki istisnalar uygulanmaz.

Türk Ceza Kanununda yer alan;

a) Örgüt faaliyeti çerçevesinde işlenen uyuşturucu ve uyarıcı madde imâl ve ticareti suçu veya suçtan kaynaklanan

malvarlığı değerini aklama suçu,

b) Haksız ekonomik çıkar sağlamak amacıyla kurulmuş bir örgütün faaliyeti çerçevesinde cebir ve tehdit uygulanarak

işlenen suçlar,

c) İkinci Kitap Dördüncü Kısımın Dört, Beş, Altı ve Yedinci Bölümünde tanımlanan suçlar (305, 318, 319, 323, 324,

325 ve 332 nci maddeler hariç),

dolayısıyla açılan davalar, birinci fıkra hükmüne göre görevlendirilen mahkemelerde görülür.

Üçüncü fıkranın (d),

(e), (f) ve (h) bentleri hariç olmak üzere, bu madde hükümleri, bu suçlardan dolayı yapılan soruşturma ve kovuşturmalarda da

uygulanır.

Türk Ceza Kanununun 305, 318, 319, 323, 324, 325 ve 332 nci maddeleri hariç olmak üzere, İkinci Kitap Dördüncü

Kısımın Dört, Beş, Altı ve Yedinci Bölümünde tanımlanan suçlarda, Ceza Muhakemesi Kanununda öngörülen tutuklama

süresi iki kat olarak uygulanır.

Çocuklar, bu madde hükümleri uyarınca kurulan mahkemelerde yargılanamaz; bu mahkemelere özgü soruşturma ve

kovuşturma hükümleri çocuklar bakımından uygulanmaz.”

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu (HSYK) Özel Yetkili Mahkemeler’in 3. Yargı Paketi ile kaldırılmasının ardından 11 ilde oluşturulan, “Özgürlükler Hâkimi” kurumuna beşi kadın 26 hâkimi atamıştır. Hâkimler, TMK 10. Madde kapsamındaki suçlarla ilgili soruşturmalarda hâkimler tarafından verilmesi gerekli kararları (arama, yakalama, gözaltı, tutuklama, iletişimin dinlenmesi, teknik takip vb.) almak ve bu kararlara karşı yapılan itirazları incelemekle görevli olacaktır. Yeni düzenlemeye göre, özgürlük hâkimleri sadece soruşturma aşamasında görev yapacak, kovuşturma aşamasında hiçbir yetkileri olmayacaktır. Ağır ceza alanına giren suçlarla ilgili şüpheli durumundaki kişiler hakkındaki gözaltı, dinleme ve tutuklama gibi kararlarda söz sahibi olacaklardır.

TERÖRLE MÜCADELE KANUNU, ÖZGÜRLÜK VE GÜVENLİK DENGESİNDE;
ÖZGÜRLÜKLERİN ÖZÜNE DOKUNACAK ŞEKİLDE ÖLÇÜSÜZ VE ORANTISIZ

YAPTIRIMLAR İÇERMEKTE, DENGESİZ BİR GÜVENLİK SAPLANTISINA HİZMET ETMEKTEDİR.

—**Terör örgütüne mensup olmasa dahi örgüt adına suç işleyenler:**

Madde 2/2: “...*Terör örgütüne mensup olmasa dahi örgüt adına suç işleyenler de terör suçlusuy sayılır ve örgüt mensupları gibi cezalandırılırlar*”

Bu yasa ile yıllarca Yargıtay’da örgüt üyeleri için aranan, “süreklilik ve çeşitlilik arz eden eylemler” yerine, ‘örgütün herhangi bir amacıyla örtüşür olarak yorumlanabilen eylemler’ yeterli kıstas olarak görülmüş ve ‘varsayımlara dayanılarak’ kişiler cezalandırılabilir.

—**Terör amacı ile işlenen suçlar (4. madde)**

Yasanın 1. maddesinde “cebir ve şiddet” yolu ile işlenmesi halinde, terör suçu kapsamında yer alan eylemlere ek olarak; 4. maddede “cebir ve şiddet” yolu ile işlenmesi de örgütün faaliyeti çerçevesinde işlendiği takdirde, 50 civarı yeni suçun kapsama alınması ve TMK kapsamında özel - ağır soruşturma ve yargılama usulüne tabi tutulması durumları- ihlal oluşturmaktadır.

—**Cezaların yarı oranında artırılması:**

Madde 5: “3 ve 4 üncü maddelerde yazılı suçları işleyenler hakkında ilgili kanunlara göre tayin edilecek hapis cezaları veya adli para cezaları yarı oranında artırılarak hükmolunur. Bu suretle tayin olunacak cezalarda, gerek o fiil için, gerek her nevi ceza için muayyen olan cezanın yukarı sınırı aşılabılır. Ancak, müebbet hapis cezası yerine, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına hükmolunur.”

— **Örgütünün propagandası:**

Madde 7/2: “...*Terör örgütünün propagandasını yapan kişi, bir yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Bu suçun basın ve yayın yolu ile işlenmesi halinde, verilecek ceza yarı oranında artırılır. Ayrıca, basın ve yayın organlarının suçun işlenişine iştirak etmemiş olan (...)(**) yayın sorumluları hakkında da bin günden on bin güne kadar adli para cezasına hükmolunur. Ancak, yayın sorumluları hakkında, bu cezanın üst sınırı beş bin gündür. Aşağıdaki fiil ve davranışlar da bu fıkra hükümlerine göre cezalandırılır:*

- a) *Terör örgütünün propagandasına dönüştürülen toplantı ve gösteri yürüyüşlerinde, kimliklerin gizlenmesi amacıyla yüzün tamamen veya kısmen kapatılması.*

b) *Terör örgütünün üyesi veya destekçisi olduğunu belli edecek şekilde, örgüte ait amblem ve işaretlerin taşınması, slogan atılması veya ses cihazları ile yayın yapılması ya da terör örgütüne ait amblem ve işaretlerin üzerinde bulunduğu üniformanın giyilmesi.”*

TMK'nın yukarıda alıntılanan 7/2 maddesi ile “**şiddet veya baskı-cebir**” yöntemleri kullanılmaksızın yapılan propagandaya, soyut/genel bir yorumlama ile aşırı ağır yaptırımlar yüklenebilmektedir.

3713 sayılı Yasanın 7. maddesinin 2. fıkrası uyum yasaları ile iki kez değişikliğe uğramıştır. Daha önce propagandanın örgütle ilgili olması yeterli görülür iken, ilk değişiklikle; terör yöntemlerine başvurmaya özendirerek şekilde örgüt propagandası suç sayılmıştır. İkinci değişiklikle ise; şiddet veya diğer terör yöntemlerine başvurmayı teşvik edecek şekilde propaganda suç sayılmıştır. İkinci değişiklikle terör yöntemi yanında şiddetin teşvik edilmesi de suç sayılmıştır.

Hemen hemen her türlü eylemin terör tanımı içerisine sokulabilme potansiyeli, örgütlenme özgürlüğü, ifade ve basın özgürlüğüne yönelik keyfi yorum ile ekstra cezalar verebilme ihtimali, açık bir ihlal oluşturmaktadır. **BU DÜZENLEMELER İLE İNSANLARIN ÖZGÜRLÜKLERİ DEVLETİ KORUMA REFLEKSİ AĞIR BASAN HÂKİMLERİN İKİ DUDAĞI ARASINA BIRAKILMIŞ VE BİRÇOK DOSYADA SALIVERİLENLERİN NEDEN SALIVERİLDİĞİ TUTUKLANANLARIN NEDEN TUTUKLANDIKLARI ANLAŞILAMAYACAK HALE GELMİŞ, HUKUK GÜVENLİĞİ KAYBOLMUŞTUR.**

—Soruşturma ve kovuşturma usulü:

Madde 10: “... a) *Soruşturmanın amacı tehlikeye düşebilecek ise yakalanan veya gözaltına alınan veya gözaltı süresi uzatılan kişinin durumu hakkında Cumhuriyet savcısının emriyle sadece bir yakınına bilgi verilir.*

b) *Şüpheli, gözaltı süresince yalnız bir müdafinin hukuki yardımından yararlanabilir. Gözaltındaki şüphelinin müdafî ile görüşme hakkı, Cumhuriyet savcısının istemi üzerine, hâkim kararıyla yirmi dört saat süre ile kısıtlanabilir; ancak bu süre içerisinde ifade alınamaz.*

c) *Şüphelinin kolluk tarafından ifadesi alınırken, ancak bir müdafî hazır bulunabilir.*

d) Müdafinin dosya içeriğini incelemesi veya belgelerden örnek alması, soruşturmanın amacını tehlikeye düşürebilecek ise, Cumhuriyet savcısının istemi üzerine hâkim kararıyla bu yetkisi kısıtlanabilir...”

BU SORUŞTURMA USULÜ, BAŞTA SANIK HAKLARI OLMAK ÜZERE SAVUNMA HAKKINI İHLAL EDEBİLECEK NİTELİKTEDİR.

—Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı verilmemesi, seçenek yaptırımlara çevirme ve erteleme yasağı son yargı düzenlemelerindeki müspet gelişmelerden biridir. Yeni düzenleme sonrasında kanunun 13. Maddesi mülga olmuştur.

—Suçu Ve Suçluyu Övme

YARGITAY 8. Ceza Dairesi Kararı, Esas: 2008/5295, Karar: 2010/5826, Tarih: 13.04.2010: “... Sanığın, suç gününde “basına ve kamuoyuna” başlıklı yazıda “...ülkemizde hala savaş ve çatışma ortamı devam etmektedir... Kürt halk önderi sayın A... Ö... üzerinde ...” ibareleri bulunan bildiriye cadde üzerinde 20–25 kişilik bir gruba okumak suretiyle terörle mücadeleyi savaş olarak nitelediği, yasadışı PKK terör örgütü adına suç işleyen kişiye önderlik atfedip yücelttiği, bu itibarla suçu ve suçluyu övme suçunun kanuni unsurlarının oluştuğu gözetilmeden yazılı şekilde sanığın beraatına karar verilmesi, BOZMAYI gerektirmiş, (...)” denilmektedir.

YARGITAY 9. Ceza Dairesi Kararı Esas: 1976/48, Karar: 1976/47, Tarih: 05.10.1976: “Milli duyguları zayıflatmak veya yok etmek için basın yolu ile propaganda yapmaktan sanık Emin’in yapılan yargılanması sonunda; mahkûmiyetine dair İZMİR Devlet Güvenlik Mahkemesinden verilen 20.7.1976 tarih ve 1976/48 Esas 1976/57 Karar s. Hükmün Sanığın sorumlu Yazı İşleri Müdürü olduğunu kabul ettiği «Demokratik Lise Yolunda Liseli Gençlik» adlı dergide (Çıkarken) başlığı altında kaleme alarak yayımladığı yazıda «Liselerde okutulan ahlak ve Milli Güvenlik dersleri ırkçı - şoven ve gerici propaganda amaçları durumundadır. Kürt arkadaşlarımıza zorla ana dil dışında eğitim verilmekte, hâkim ulus şovenizmi empoze edilmeye çalışılmaktadır. Bu şartlarda öğrenim iyice güçleşmekte, fırsat eşitsizliği aşılmaz bir uçurum halini almaktadır.» Demokratik Lise yolunda acil talepler başlığı altında yayımlanan yazıda, «Doğuda ırkçı -şoven- gerici eğitime son verilmelidir.» vesaire demek suretiyle Anayasanın 156. maddesiyle Anayasa metnine dâhil olduğu kabul edilen ve başlangıç kısmında tarifini bulan Türk Milliyetçiliğine ters düşen bir görüşü savunduğu, Türk milletini etnik gruplara bölmek, Anayasanın 3. maddesinde kabul edilen resmi dil dışında öğretim ve eğitim yapılmasını savunmak suretiyle milli duyguları yok etmek ve zayıflatmak için yayım

yoluyla propaganda yaptığı mahkemece kabul, suçun vasfı, olayın niteliği ve soruşturma sonuçlarına uygun biçimde tavsif kılınmış, ...” denilmektedir.⁷

5237 SAYILI TÜRK CEZA KANUNU (KABUL TARİHİ: 26.09.2004)

TCK'nın ‘Terör Tanımı’ndaki en önemli ve en dikkat çeken yanlış, terör ve dolayısıyla terörizmden korumak için özen gösterilenlerin başında ‘Devlet’in gelmesidir. Kanunun bu tercihi şartıcıdır, çünkü dünyada yapılan tanımlarda terör/terörizmin uyguladığı şiddetin herkesten önce "masum sivil halk"ı hedef aldığı belirtilip bu çerçevede ilerlenirken, Türkiye'de dikkatler ‘Devletin Varlığının Korunması’na çevrilmiştir.

Terörle Mücadele Kanununun (TMK) 1. Maddesine göre: *"Terör; cebir ve şiddet kullanarak; baskı, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemlerinden biriyle, Anayasada belirtilen Cumhuriyetin niteliklerini, siyasi, hukuki, sosyal, laik, ekonomik düzeni değiştirmek, Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmak, Türk Devletinin ve Cumhuriyetin varlığını tehlikeye düşürmek, Devlet otoritesini zaafa uğratmak veya yıkmak veya ele geçirmek, temel hak ve hürriyetleri yok etmek, Devletin iç ve dış güvenliğini, kamu düzenini veya genel sağlığı bozmak amacıyla bir örgüte mensup kişi veya kişiler tarafından girişilecek her türlü suç teşkil eden eylemlerdir."*

—Örgütün faaliyeti çerçevesinde suç işlenmesi:

Madde 220/4: Örgütün faaliyeti çerçevesinde suç işlenmesi halinde, ayrıca bu suçlardan dolayı da cezaya hükmolunur.”

TCK'nın bu maddesi ekstra ceza verme mantığına dayanmaktadır. Örneğin 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu’nu ihlal olarak kabul edilen, gösteride fiziki zarar verme, taş ve sopa kullanma, yüzünü kapatma hallerinde, kanunların suç saydığı nitelikleri taşıyan afiş, pankart, döviz, resim, levha, araç ve gereçler taşıma veya bu nitelikte sloganlar atılması, dağılma uyarısına rağmen dağılmama eylemlerinde zaten sanıklar beş yıldan sekiz yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılmaktadır. Ayrıca örgüt üyeliğinden 7,5 yıl hapis cezası eklendiğinde oldukça yüksek cezalar verilebilmektedir. Bu ise adaletsiz hükümler verilmesine yasa yoluyla kaynaklık etmektedir.

---

⁷ Mazlumder, Etnik Ayrımcılık Raporu, sa 251

—Örgüt üyesi olmadığı halde örgüt adına suç işlemekten dolayı cezalandırılanlar:

Madde 220/6: (Değişik fıkra: 02.07.2012 - 6352 S.K./85. md.)(* Örgüte üye olmamakla birlikte örgüt adına suç işleyen kişi, ayrıca örgüte üye olmak suçundan da cezalandırılır. Örgüte üye olmak suçundan dolayı verilecek ceza yarısına kadar indirilebilir.”

Kanun örgüt üyesi olmadığını açıkça vurguladığı şahıslara haksız olarak örgüt üyesi olmak suçundan ceza verilmesini öngörüyor. Bu durum öncelikle “suç”un tanımına aykırıdır.

Zira suç için ortada bir fiil olması gerekir. Örgüt üyeliğinde ise bu fiil örgüte üye olmaktır. Bir örgüte üye olmayanlara bu kapsamda ceza verilmesi Ceza Hukukunun temel kaidelerine aykırıdır.

Bu madde ile örgütün bizzat üyesi olmayan sivil insanlara yapılan bir gösteriye katılması halinde hem fiilden, hem de örgüt üyeliğinden ceza verilmektedir. Oysa kökleşmiş Yargıtay kararlarında örgüt üyeliğinin oluşabilmesi için iki temel unsurun bulunması gerektiği belirtilmekteydi. Birincisi örgütle organik bir bağ; ikincisi ise çeşitlilik ve süreklilik arz eden faaliyetlerin bulunması gerektiği... Yukarıdaki ceza maddesine göre bu durum kaldırılmış ve sokakta yapılan bir gösteriye kendiliğinden katılan kişinin, on yıl dağda elinde silahla gezmiş kişiyle aynı cezayı alması sağlanmıştır.

BU HÜKÜM ADALETSİZ KARARLARA SEBEP OLMAKTADIR. ÖZELLİKLE 18 YAŞINDAN KÜÇÜK ÇOCUKLARIN TOPLUMSAL BİR GÖSTERİYE KATILIP SUÇ SAYILAN EYLEMLERDE BULUNMASI HALİNDE VERİLEN CEZALARDA, BU KİŞİLERİN DE ÖRGÜT ÜYESİ OLARAK KABUL EDİLMESİNİN ÖNÜ AÇILMIŞ VE ORTAYA İNFİAL UYANDIRICI SONUÇLAR ÇIKARMIŞTIR.

—**Cebir ve şiddet içermeyen onlarca eylemin, terör suçu kapsamında ele alınması ihlal oluşturmaktadır:**

Terörle Mücadele Kanunu'nun 1. Maddesine göre “cebir ve şiddet” yolu ile maddede belirtilen fiillerin işlenmesi halinde, o fiil suç olarak ele alınabilmektedir. Oysa diğer maddelerde, bu tanıma aykırı olarak, birçok fiil TMK kapsamına alınmıştır. Örneğin; TCK Madde 79 Göçmen Kaçakçılığı, Madde 80 İnsan Ticareti, Madde 84 İntihar, Madde 112 Eğitim ve Öğretimin Engellenmesi, Madde 117 İş ve Çalışma Hürriyetinin İhlali, Madde 199 Kıymetli Damgada Sahtecilik, Madde 215 Suçu ve Suçluyu Övme, Madde 318 Halkı Askerlikten Soğutma, Madde 319 Askerleri İtaatsizliğe Teşvik ve diğer birçok suç TMK kapsamına alınmıştır.

Yukarıda ifade edilen suçlarla ilgili olarak kişi, cebir veya şiddet kullanmadığı halde, örneğin: “belgede sahtecilik” iddiasıyla gözaltına alındığında CMK’da yer alan birçok yasal hakkını kullanamayacak, terör şüphelisi muamelesi görüp, terör suçlusu olarak cezalandırılabilir. Kaldı ki beraat eden birçok insan da bu hüküm nedeniyle “terör şüphelisi” konumuna düşürüldüklerinden, gelecekte sorun yaşamaya devam edecektir.

—**Örgütün veya amacının propagandasını yapan kişiler:**

Madde 220/8: “Örgütün veya amacının propagandasını yapan kişi, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Bu suçun basın ve yayın yolu ile işlenmesi halinde, verilecek ceza yarı oranında artırılır.”

Yukarıda belirtilen hususlarda yapılan bir toplantıya katılmak, kampanyalar düzenlemek, gösteriye katılmak, slogan atmak, örgüt mensuplarının cenaze törenine katılmak, zafer işareti yapmak, örgüt liderlerini iradesi olarak kabul ettiğini beyan etmek ve benzeri faaliyetlerde bulunmak bizatihi suç sayılmamalıdır. Şiddet çağrısı yapmadığı sürece ifade özgürlüğü, baskı, cebir ve şiddet kullanılmadığı sürece barışçıl gösteri yapma özgürlüğü korunmalıdır. Türkiye Cumhuriyetinin taraf olduğu Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin uygulamasına ilişkin ve bağlayıcı sayılması gereken, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatları da bu yöndedir.

YAPISI ve HEDEFLERİ

Hizb ut Tahrir, Filistinli Takiyyuddîn Nebhâni tarafından 1953'te kurulmuş olan siyasi bir partidir. Hizb ut Tahrir kelimelerinin Türkçe'deki karşılığı "İslami Kurtuluş Partisi"dir.

Kendi yayınlarından bu örgütün yapısı ve özellikleri hakkında bilgi edinmek mümkündür. Buna göre:

*"Hizb-ut Tahrir, kendisini "ideolojisi İslam olan, siyasi bir parti" olarak tanımlamakta ve siyasetini İslam'a dayandırdığını belirtmektedir: Siyaset onun işi ve İslam onun ideolojisidir. Ümmetin İslam'ı kendisine dava edinmesi, Hilafet'i ve Allah'ın indirdikleriyle yönetimi tekrar varlık sahasına geri getirmesi amacıyla ümmete liderlik etmek için ümmet arasında ve ümmetle birlikte çalışır. Hizb-ut Tahrir; ne ilmî, ne akademik, ne de hayır işleriyle uğraşan bir kitle olmayıp, siyasi bir kitledir. İslam düşüncesi, onun hem cisminin ruhu, hem nüvesi, hem de hayatının sırrıdır."*⁸

*"Hizb-ut Tahrir'in kuruluş gayesi iki ana sebebe dayanmaktadır. Birincisi, Kur'an'da geçen "Aranızda bir ümmet [siyasi hizb/parti] bulunsun" ifadesi ile İslam'a davet etmek, marufu emretmek ve münkerden sakındırmak üzere kitleleşmiş bir cemaatin bulunması gerekliliği konusundaki düşünce; ikinci sebep ise, İslami ümmeti düşmüş olduğu çöküntüden kalkındırmak, küfür fikirleri, nizamları, hükümleri, devletlerin hâkimiyeti ve nüfuzundan kurtarma gayesidir."*⁹

İslam ümmetinin asli görevini, İslam'a daveti dünyaya taşımak ve hidayeti insanlar arasında yaymak olarak¹⁰ ifade eden Hizb ut Tahrir, *siyasi kültürlendirmeyi*¹¹ ümmette ve fertlerde siyasi uyanıklığı oluşturma metodu olarak görür.

Hizb ut Tahrir, yayınları ve yaygın pratiği incelendiğinde kitleleşme hareketlerindeki referansı İslam'dan aldığı ve ümmet esaslı bir kitleleşme hareketi olarak tasvir edildiği görülmektedir. Toplumun; vatancılık, milliyetçilik ve sosyalizm ile zehirlendiği ifade edilmektedir.

Takiyyuddin Nebhâni Hizbi, 'Kitleleşme' adlı eserinde şu şekilde ifade eder: *"Dar bölgecilik ile de zehirleyip onu anlık çalışma mihveri kıldı. Yine onu, hem İslâmî Devlet'in ikâmesinin imkânsızlığı, hem de medenî, etnik ve dil farklılıkları nedeni ile İslâmî beldelerin vahdetinin imkânsız olduğuyla zehirledi. Kaldı ki onların tamamı, nizâmı kendisinden kaynaklanan İslâmî akîdenin bağladığı tek bir ümmettir. Bunlar dışında, mugalatalı siyâsî fikirler ile de*

⁸ Hizb ut Tahrir, Darul Ummah Yayınları, Mutemet Baskı, 29 Nisan 2010, s.10

⁹ Hizb ut Tahrir, a.g.e, s.15

¹⁰ Takiyyuddin En Nebahî, Hizb ut Tahrir'in Siyasi Mefhumları, Mutemet Baskı, 2005, s.237

¹¹ Takiyyuddin En Nebahî, a.g.e, s.238

zehirledi. Şu sözleri gibi: “Al ve (daha fazlasını) iste” ve şunun gibi: “Millet otoritelerin kaynağıdır” ve şunun gibi: “Egemenlik halka aittir” ve benzerleri gibi. Yine hatalı fikirler ile de zehirledi. Şu sözleri gibi: “Din Allah’ın, vatan herkesindir” ve şunun gibi: “Bizi emeller ve emeller birleştirir” ve şunun gibi: “Vatan herkesin üstündedir” ve şunun gibi: “İzzet vatanındır” ve benzerleri gibi. Kezâ vâkıâi ve irticâi görüşler [el-ara’ el-vaki’yye el-raci’yye ile de zehirledi. Şu sözleri gibi “Nizâmımızı, vâkıamızdan alırsız” ve şu sözleri gibi: “Emrivâkie rıza” ve şunun gibi: “Vâkıacı olmamız gerekir” ve benzerleri gibi.”¹²

“Kişilerin partiye bağlanma metodu; İslam akidesine inanmaları, partisel kültürle olgunlaşmaları, İslami yükümlülükleri yerine getirmeleri, partinin fikirleri ve görüşlerini benimsemeleri yoluyla olur. Hizb'de eridiği, davetle etkilenip şahsiyeti geliştiği ve fikirlerini, mefhumlarını benimsediği zaman kişi bizzat kendisini Hizb'e bağlı sayar. Hizb'in fertlerini birbirine bağlayan rabita İslâm Akidesi ve bu akideden kaynaklanan Hizbî kültürüdür. Kadınların halkaları erkeklerin halkalarından ayırdır. Kadınların halkalarını kocaları, mahremleri veya kadınlar yönetir.”¹³

HİZB UT TAHRİR’İN TÜRKİYE’DEKİ SİYASİ MÜCADELESİNE 1960’LI YILLARDA BAŞLAMIŞTIR. KURULUŞUNDAN BUGÜNE TÜRKİYE DÂHİL HİÇBİR ÜLKEDE VE HİÇBİR ZAMAN MADDİ BİR EYLEMDE YA DA BİR ŞİDDET EYLEMİNDE BULUNMAMIŞTIR. KUR’AN-I KERİM VE PEYGAMBER HADİSLERİNİ SİYASİ VE FİKRİ MÜCADELELERİNDE ŞİAR EDİNİMİŞ OLAN HİZB UT TAHRİR’İN, KURULUŞ RAPORLARI, YAYINLARI VE FİKRİ MÜCADELESİNE BAKILDIĞINDA DA MADDİ EYLEMLERE KARŞI MESAFELERİ DURUŞU GÖRÜLMEKTEDİR.

¹² Takiyuddin En Nebahi, Hizbi Kitleleşme, Mutemet Baskı, 2001, s.15

¹³ Hizb ut Tahrir, a.g.e, s.23

ŞİDDET KAVRAMINA BAKIŞLARI

İş bu rapor hazırlanırken, Hizb ut Tahrir yayınları ve resmi sözcülerinin açıklamaları ile beraber şu ana kadar gerçekleştirilen faaliyetleri de irdelenmiştir.

Gerçekleştirdikleri basın açıklamaları ile de Hizb-ut Tahrir Türkiye resmi sözcü yardımcısı, Hizb ut Tahrir'in şiddeti kesinlikle benimsemediğini, şiddet eylemlerine başvurmadıklarını şu şekilde ifade etmiştir: *"Hizb ut Tahrir ideolojik siyâsî bir partidir ve ideoloji olarak İslam'ı benimsemiştir. Siyâsî bir parti olması itibariyle yaptığı tüm çalışmaları da siyâsî çalışmalardır. Siyâset, aynı kaynaktan beslenen fikirler ile insanların hayata ilişkin işlerini yürütmek ve hayatta karşılaştıkları sorunları çözmektir. Dolayısıyla insanların işleri kapitalist fikirler ile yürütülür, sorunları da kapitalist çözümler ile çözülürse, kapitalist bir siyâset yapılmış olur. Hizb-ut Tahrir ise insanların işlerinin İslâmî fikirler ile yürütülmesi, sorunlarının da İslâmî çözümler ile çözülmesi gerektiğine inanmaktadır. Bu bakımdan Hizb-ut Tahrir'in tüm işleri siyâsî işlerdir. Anahtar konu, insanların işlerinin yürütülmesi ve sorunlarının çözülmesi olduğuna göre, bu bağlamda şiddetin hiçbir rolü olamaz. Çünkü siyâsî işler şiddet ile yürütülmez. Sadece fikirler ve çözümler ile yürütülür. **Dolayısıyla Hizb-ut Tahrir esaslarında, hedefinde ve metodunda fikrî, siyâsî, aklî ve şer'î açıdan kesinlikle şiddeti benimsemez.** Bu nedenle "terörist örgüt" ve "terör ile ilişkili" olmak gibi ithamlar ile hiçbir şekilde suçlanamaz. Nitekim kurulduğu 1953 yılından beri hiçbir şiddet eylemine başvurmamış ve masum insanlara yönelik hiçbir terör eylemini tasvip etmemiştir."*¹⁴

*Ey Müslümanlar! Allah, zulmü kendisine haram kıldığı gibi onu insanlar arasında da haram kılmıştır. Zira Sallallahu Aleyhi ve Sellem, Rabbinden rivayet ettiği hadiste şöyle buyurmuştur: "Ben zulmü kendime haram kıldım; onu sizin aranızda da haram kıldım; öyleyse birbirinize zulmetmeyiniz." bir devletin altına yerleşmiş olan herkes, ister Müslüman ister gayrimüslim olsun tabiiyet hakkına sahiptir. Dolayısıyla devletin en önemli görevlerinden biri de; ister Müslüman ister zimmi olsun gözetim haklarının tümünde tebaası arasında eşit davranmasıdır. Zira gözetimde herhangi bir ayrımcılığın gerçekleşmesi caiz değildir. Nitekim Allah-u Teala, şöyle buyurmuştur: "Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve birbirinizi tanıyasınız diye sizi kavimlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah yanında en değerli olanınız, O'ndan en çok ittika edeninizdir. Şüphesiz Allah Alîm ve Habîrdir."*¹⁵ Hizb ut Tahrir Kuveyt Vilayeti, Basın Açıklaması, 31.03.2012, http://www.hizb-ut-tahrir.info/info/turkish.php/contents_tr/entry_17308

¹⁴ Hizb ut Tahrir Türkiye Resmi Sözcü Yardımcısı, http://www.hizb-ut-tahrir.info/info/files/pdf/2008_01_01_Turkiye_RSY.pdf

Öncelikle vurgulanmalıdır ki şiddet içermeyen birçok fiil zorlama yorumlarla “terör” kavramıyla ilişkilendirilmektedir. Doğrudan şiddet içermeyen ifade, eleştiri ve gösterileri zorlama yorumlarla “dolaylı şiddet” kategorisine sokup kriminalize etmek hukukun subjektifleşip itibarsızlaşmasına sebep olmaktadır.

MAZLUMDER’in yaptığı eleştiri ve öneriler -öz olarak- 2011 AB ilerleme Raporu’nda da tekrarlanıyor: “*TMK’nın geniş terör tanımlaması revize edilmedi ve mevcut haliyle ciddi endişe kaynağı olmaya devam etmektedir*” (s. 22); “*‘şiddete teşvik etmek’ kavramının yorumlanması AIHM’in içtihatlarıyla uyumlu değildir*” (s. 25)...

AB’nin terör tanımı noktasındaki uyarısı aslında meselenin bam teline dokunuyor. Geniş ve muğlak bir terör tanımı üzerine bina edilen TMK, Ertuğrul Kürkçü, Ragıp Zarakolu, Salih Mirzabeyoğlu, radikal İslami ekol müntesipleri ve daha nice örnekte olduğu gibi, şiddet kullanmamış olsa dahi pek çok muhalifi terör zanlısı olarak yorumlamaya müsait bir zemin oluşturmaktadır.

BİR İNSAN HAKLARI ÖRGÜTÜ OLARAK AÇIKÇA İFADE EDİYORUZ Kİ, SİVİLLERE YÖNELEN, EN TEMEL İNSAN HAKKI İHLALİ OLAN ‘YAŞAM HAKKININ İHLALİ’NE YOL AÇAN HİÇBİR ŞİDDET EYLEMİ KABUL EDİLEMEZ. BUNUN GİBİ EVRENSEL İFADE VE ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜ KAPSAMINDAKİ "MUHALİF" FAALİYETLERİN GÜVENLİK PARANOYASIYLA, "TERÖR SUÇU" KAPSAMINDA KOLLUK VE YARGI FAALİYETİNE KONU OLMASI, HÜKÜMET POLİTİKALARINA YÖNELİK HER TÜR DEN ELEŞTİRİNİN "TERÖR" SUÇLAMASINA KONU OLMASI DA KABUL EDİLEMEZ.

BUNUN GÜNLÜK HAYATA YANSIMASI OLARAK, MUHALİFLER VE AVUKATLARI, HAKLARINDAKİ SOMUT İDDİALARI VE DELİLLERİ BİLMEKSİZİN AYLARCA, ÖĞRENDİKTEN SONRA DA YILLARCA SÜREN TUTUKLULUĞA MARUZ KALİYOR, KOLLUK GÜÇLERİNİN ŞİDDETİYLE, GÖZDAĞI VERME AMACI TAŞIYAN SORUŞTURMA VE GÖZ ALTILARLA CEZALANDIRILİYORLAR.

İFADE ÖZGÜRLÜĞÜ ve ADİL YARGILANMA HAKKI

2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasası ile Ceza Yasası'nın 215, 220/6, 220/8 ve 314. Maddelerinin yeniden ele alınması, 3713 Sayılı Terörle Mücadele Yasası 7/2 maddesinin ortadan kaldırılması gerekmektedir.

İfade hürriyetinin tezahürü olan basın açıklamaları, meşru siyasi çalışmalar ile toplantı ve gösteri hakları son dönemlerde aşırı cezalandırıcı ve müdahaleci bir anlayışla baskı altına alınmaktadır. Türkiye'de bugün yaşanan değişim sürecinin ifade özgürlüğünün önünde bir engel olmaması, aksine ifade özgürlüğünü geliştirmesi beklenir. İfade hürriyetinin birer kullanım şekli olan kitlesel basın açıklamaları, toplantı, gösteri ve protestolar aslında kamu gücünün kullanım ve denetimini, toplumsal gelişmeyi ve demokratik uyumu sağlayacak önemli araçlardır. Bu araçlar geldiğimiz süreçte sürekli terörize edilmekte ve zaman zaman kullanılamaz hale getirilmektedir.

TERÖRLE MÜCADELE KANUNU BAŞTA OLMAK ÜZERE CEZA KANUNUNDAKİ BAZI MADDELER HEM İÇERİKLERİ HEM DE ÇOK GENİŞ YORUMLANARAK HER TÜRLÜ TOPLUMSAL MUHALEFETİ SİNDİRMENİN ARAÇLARINA DÖNÜŞTÜRÜLMEKTEDİR.

Gösteriler aşırı polis tacizine ve sert müdahalelere uğramakta, göstericiler hakkında sayısız davalar açılıp cezalar verilmektedir. Toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkı anayasa tarafından da güvenceye alınmış evrensel bir insan hakkı olduğu ve izne tabi olmadığı halde, hem kamu kesiminde hem de basında "izinsiz gösteri" kavramı ile sık sık karşılaşılmaktadır. Yine çeşitli çalışmalar için tutulan özel salonlar polis taciziyle karşılaşmakta ve sözleşmeler tek yanlı olarak feshedilmektedir.

İLGİLİLERLE YAPILAN GÖRÜŞME TUTANAKLARI

ÇİĞDEM ALBASAN – MURAT ALBASAN

Mayıs 2005 de Cuma namazına gittiğim bir camide namaz sonrası bazı gençler avluda bildiri dağıtıyorlardı. Bildiri okumaya kalmadı polisler gençlere müdahale etti ve yaka paça götürmeye çalışıyorlardı. Gençler cemaate seslenerek yardım istedi. Cemaatten bir çoğu gençleri korumaya çalıştı ve bende yardım etmeye çalıştım ama maalesef sonunda bende o gençlerle birlikte polisler tarafından karakola götürüldüm. Karakol savcılık mahkeme derken Hizb ut Tahrir üyeliğinden tutuklandım. Halbuki bildiri dağıtımı ile ilgili bir dahilim yoktu. Tek suçum elimden geldiği kadar oradaki yardım isteyen gençleri müdafaa etmekte. Bu olaydan takriben 3 ayı aşkın bir süre tutuklu olarak önce Ulucanlar cezaevinde ve akabinde Ankara 2 no'lu F tipi'nde kaldım. Tahliye olduktan sonra takriben 3 hafta sonra benim de gidip Cuma namazını kıldığım Ankara Hacı Bayram camide Cuma namazı sonrası Hizb ut Tahrir bildiri dağıtıyordu. Bir anda olaylar çıktı ve polisler yine gençlere müdahale ediyordu. Bende yanımda bulundurduğum bir video kamerasıyla olan olayları yüksek bir yere çıkarak

çekmeye başladım. Kısa süre sonra tanımadığım sivil giyimli bazı şahıslar benden aşağı inmemi ve kameramı vermemi istediler. Bense diğer başka kameraya çeken insanlara neden müdahale etmiyorsunuz diye kameramı vermedim. Bulduğum yükseltiye çıkmaya çalışan bazı şahıslar beni zorla aşağı indirdiler ve akabinde takriben 10 kişi kadar bir kalabalık küfür ve tehditlerle benden zorla kameramı gasp etmeye çalıştı. Konuşmaya fırsat bırakmadan hepsi üzerime çullandı ve benimde direnmekten başka bir çarem kalmamıştı. Nihayet kendimi bir sivil aracın içinde buldum ve emniyete giderken başta beni alıkoymaya çalışan insanların bir kısmının Başbakan Erdoğan'ın korumaları olduğunu öğrendim. Çıkarıldığım mahkemede yine tutuklandım ve 7 ay tutuklu kaldım.

2008 Eylül ayında hakkımda çıkarılan arama kararı sebebiyle evlenme işlemleri için gittiğim muhtarlıkta terörle mücadele şube polisleri tarafından tevkif edildim ve 2 no'lu F tipi'ne götürüldüm. İlk tutuklandığım davanın aleyhime sonuçlanması sebebiyle 25 Ekim 2009 tarihine kadar mahkûm edildim.

5 Mart 2010 Cuma günü sabahın erken saatlerinde Terörle Mücadele polisleri tarafından evimize düzenlenen baskın sonucu eşim ve ben tutuklandık. Ev araması sonucu bulunan kitap, dergi, CD'ler vs. toplandı ve el konuldu. Evimizi ağır silahlarla basan ve 10 kişiden az olmayan bir ekip tarafından tutuklandığımız esnada henüz 3 yaşını doldurmamış çocuğumuzun bizimle gelemeyeceği söylendi ve bir yere bırakmamız istendi. Bakıma muhtaç olan çocuğumuz bir akrabamız tarafından alındı ve akabinde –bu arada- 3 aylık hamile olan eşim ve ben prosedürler sonucu çıkarıldığımız mahkeme sonucu tutuklandık ve cezaevine konulduk. Eşimin yaklaşık 5 aylık tutukluk süresi ve yoğun çabalar sonrasında doğuma çok yakın bir zaman kala serbest bırakıldı. Tutukluluk süresi boyunca oğlumuz Muaz Albasan'a 75 yaşındaki dedesi ve eşimin ablası tarafından dönüşümlü olarak bakıldı. Eşim hamile olarak 5 ay tutuklu kalırken beni ise yaklaşık 1 yıl sonra tahliye ettiler. Eşim uzun süre tutuklu kalmam sonucunda doğumunu ve çocukların bakımını tek başına üstlenmek zorunda kaldı.

Gelinen noktada eşim Çiğdem Albasan bu davadan beraat etti. Kendisi için şu an bir tazminat davası açmak üzereyiz. Ben ise dava dosyasından tefrik edildim ve uluslar arası bir mahkeme tarafından yargılanmayı bekliyorum.

2. tutuklandığım davadan 18 ay propaganda cezası almıştım. Ancak itirazlar sonucunda temyiz edilmesi ve akabinde 7 yıl sonra 11 Ağır Ceza Mahkemesi hukuka aykırı bir şekilde ceza istemini 7 yıl 6 aya çıkarması sebebiyle bu sefer bizlerin itirazı sonrasında Yargıtay'ın kararı bekleniyor.

SÜLEYMAN UĞURLU

2007 Kasım ayında bir arkadaşımın düğün davetine icabet etmek için Adana'ya gitmişim. Düğüne katıldıktan sonra geri dönüş için yola koyulduk. Adana'nın Pozantı ilçesinde polis kontrolüne girdik. GBT incelemesinden sonra İstanbul'da devam eden bir davada ifade vermediğimden ötürü ifademın alınması gerekiyormuş. O gece Pozantı Merkez Karakolu'nda beni misafir ettiler. Birlikte yolculuk yaptığım arkadaşlar da beni beklemek için Adana'ya geri döndüler. Ertesi gün mahkemeye ifademi verdim ve serbest bırakıldım. Adana'da beni bekleyen arkadaşları almak için tekrardan Adana'ya gittik. Onları aldık ve Ankara'ya dönmek için ikinci kez yola koyulduk. Henüz şehri terk etmeden yeni bir Polis kontrolüne girdik. Görevli memurlar kimliklerimizi aldıktan sonra araçta bulunan Cem Erseven'in yazdığı "Kürtler PKK ve Abdullah Öcalan" adlı kitaba dikkatlerini yönelttiler ve bizi bekletmeye başladılar. Bir müddet bekledikten sonra bu gecikmenin sebebini de anlamış olduk. Adana Terörle Mücadele Şubesi'nden görevli memurlar geldi ve bizi ifademizi almak üzere göz altına aldı.

Daha bir gün önce GBT'si yapılan ve bir gün nezarete kalıp serbest bırakılan bir kişi olarak gayet rahat bir şekilde TEM Şubesine gittim. Sadece ifade alınıp bırakılacak zannetmemize rağmen bizi orada 3 gün tuttular. Teşhis odasına götürdüler, Ankara'daki evlerimiz arandı vs. neticede savcılığa çıktık. Savcılık tutuklanma talebiyle hepimizi mahkemeye sevk etti. Hiç anlam veremediğimiz bir şekilde kendimizi hakim karşısında buluverdik. Öğrendik ki, Harb İş Sendikasının Adana Şube Başkanını Hizbut Tahrir'den ziyaret etmişler ve kendisine Hizbut Tahrir neşriyatından bir kitap hediye etmişler. Bu sendika şube başkanı da olayı emniyete bildirmiş, şikayetçi olmuş. Böylesine komik bir iddiaya mahkemenin itibar etmeyeceğini, yanlışlığın mutlaka düzeltileceğini düşünerek girdiğimiz salondan 5 kişiden 4'ü tutuklanarak çıktık. Dört ay boyunca sayısız dilekçe ve itirazda bulunduk ama hiçbir fayda vermedi. Tam dört ay sonra bizi mahkemeye çıkardılar. Karşımızda bizi tutuklayan hakimi görünce şaşırдық. Mahkeme başkanı ilk bana söz verdi ve olayı anlattıktan sonra o sendikaya gidip gitmediğimi sordu. Bende iddianamede yazan suçlamaya binaen "terör örgütü üyesi olmak" iddiasına cevap vermek için konuşmaya başladığımda hakim bey benim örgüt propagandasıyla suçlandığımı sadece buna cevap vermemi istedi. Örgüt üyeliği hakkında tek bir soru dahi sormadı, açıklama yapmama müsaade etmedi. Sadece baan değişik tutuklu arkadaşlarıma da aynı şekilde davrandı. Mahkeme neticesinde hepimiz tahliye olduk ve düğüne katılmak için ayrıldığımız evimize tam 4 ay sonra gelebildik.

31 Mart 2008 tarihinde yapılan bu mahkemeden sonra dava devam etti. Savcılık hazırladığı esas hakkındaki mütalaasında üyelik suçundan beraatime, propaganda suçundan ise cezalandırılmamı talep etti. Kasım 2012 tarihinde mahkeme neticelendi ve propaganda suçu

hakkında erteleme gelirken hiç beklenmedik bir şekilde örgüt üyeliğinden 7 yıl 6 ay ceza verildi. Hem de ilk duruşmada ifademi alan hakim (ki başkaca ifade alınmadı) örgüt üyeliği hakkında soru dahi sormadığı, bu iddiayı hiç araştırmadığı, bana propaganda suçundan yargılandığımı belirtmesine rağmen.

Adalet sisteminin nasıl bir seyir izlediğini, zihniyetin yargı paketleriyle değişmeyeceğini gösteren bu dosya şu anda Yargıtay'da görüşülmek üzere beklemekte.

SERDAR KAYA

3 Aralık 2004 tarihinde Başbakan'a Hizbut Tahrir tarafından yazılan bir mektubu verdiğim için gözaltına alındım ve çıktığım mahkemece tutuklandım. Yaklaşık 4 ay tutuklu kaldıktan sonra tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldım. Çıkışımdan 19 gün sonra Köklü Değişim'den arkadaşlar Özbekistan'da Kerimov'un yaptığı katliamları protesto edeceklerini benimde bu protestoda Kur'an okumamı istediler. Kur'an okumanın suç olduğunu hesaba katmaksızın bu yasal protesto gösterisine katıldım ve Kur'an okudum. Protestonun gerçekleştiği günün ertesi günü yani 12 Mayıs tarihinde sabah gün ağırından Terörle Mücadele polisleri evime geldi ve beni gözaltına aldı. Savcılık tutuklan talebiyle mahkemeye sevk etti. Mahkeme tutuksuz yargılanmama karar verdi. Cezevinden çıktıktan 19 gün sonra hakkımda bir dosya daha açılmış oldu. Bu olaydan 5 ay sonra hakkımda bir dava daha açıldı. Emniyet Müdürlüğündeki müdürlere Hizbut Tahrir beyanını götürmüştüm beyanları benden aldılar sonra da tutukladılar. Bu olaydan da hakkımda dava açıldı ve cezalandırıldım.

Yaklaşık 10 ay içerisinde toplamda 3 dava açıldı.

Başbakana verdiğim mektupla hakkımda açılan davada Hizbut Tahrir'e üye olmaktan 3 yıl hapis ve 4.400.000 tl para cezasına

Köklü Değişim protestosundan Kur'an okuduğum için açılan davada Hizbut Tahrir'e üye olmaktan 2 yıl 6 ay hapis ve 3.600.000 tl para cezasına

Emniyet Müdürlüklerine beyan götürmekten açılan davada Hizbut Tahrir'e üye olmaktan 3 yıl hapis ve 4.400.000 tl para cezasına çarptırıldım.

Özetle yaklaşık 10 ay içinde hakkımda Hizbut Tahrir'e üye olmaktan 3 defa dava açıldı ve toplamda 9 yıl 6 ay hapis cezasına ve 12.400.000 tl de para cezasına çarptırıldım.

BİLİMSEL MÜTALAAALAR

Mevcut Terörle Mücadele Kanunu kapsamında asla değerlendirilemeyecek olan Hizb-ut Tahrir, mevcut kanunlara göre değil, Yargıtay 9. Ceza Dairesi'nin yaptığı bir içtihadı göre cezalandırılmaktadır. Oysa bu konuda içtihat yapabilmek için tek başına hukuk bilgisi yeterli olmayacaktır.

Yargıtay 9. Ceza Dairesinin aldığı bu karara karşın, tamamen farklı değerlendirmelerde bulunan birçok hukukçu bulunmaktadır. Birbirlerinden farklı düşünce yapılarına sahip ve konularında ehil olan bazı hukukçuların bu konudaki görüşleri şunlardır:

1. Yargıtay Onursal bşk./Bilkent Üniversitesi Öğr. Gör. Prof. Dr. Sami Selçuk:

“Hizb-ut Tahrir; elde edilen kanıtlara göre bir örgüttür. Ancak bu örgüt, bugüne dek bir suç ya da belli suçları elverişli amaçlarla işlemek amacıyla kurulmadığından, silahlı bulunmadığından ve de cebir ve/ya şiddet kullanmadığından hiçbir zaman TCY'nin 220,309,314;315,316 ve TSY'nin 1. Maddeleri anlamında bir örgüt olmamıştır.”

“TERÖR ÖRGÜTLERİ AŞIRICILIK (EKSTSRMİZM) SERGİLEYEN AKIMLARDAN AYRILMAKTADIR. TÜRKİYE'NİN DE BİR YARGILAMA ORGANI OLAN İHAM 'IN 1976 TARİHLİ HANDYSIDE KARARINDAN SONRAKİ BÜTÜN KARARLARI DOĞRULTUSUNDA SÖYLENECEK ŞEY ŞUDUR:

HİZB-UT TAHRİR, UÇ GÖRÜŞLERİ SAVUNMAKLA BİRLİKTE, KULLANDIĞI ARAÇLAR NEDENİYLE SAVUNDUĞU GÖRÜŞLER SUÇ OLUŞTURMAYAN BİR ÖRGÜTTÜR.”

2. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğr. Gör. Doç. Dr. Türkan Sancar:

“Hizb-ut Tahrir isimli oluşum, uzun zamandır birçok ülkede ve Türkiye’de faaliyet göstermektedir. Ulaşmak istediği hedefin Anayasa ve yasalar çerçevesinde “meşru” görülmesi mümkün değildir. Ancak söz konusu oluşum hedefine ulaşmak için “şiddeti” bir araç olarak seçmemiş ve dosyada bulunan bilgi ve belgelerden, özellikle Emniyet Genel Müdürlüğü'nün raporlarından anlaşıldığı kadarıyla bugüne kadar herhangi bir şiddet eylemine başvurmamıştır.”

(...)“ kanaatimizce, ortada bir terör örgütü bulunmadığından, böyle bir örgüte üyelikten de söz edilemez.” Ancak Hizb-ut Tahrir üyeleri, faaliyetlerini icra ederken, TCK'nın ya da özel

ceza kanunlarının hükümlerini, ihlal ederlerse bu suçtan dolayı sorumlu olacakları kuşkusuzdur.’’

3. Av. Dr. Ümit Kardaş:

“Yukarda belirtilen düzenlemeler ve özellikle AHİM kararları göz önüne alındığında, Hizb-ut Tahrir oluşumu kanun dışı (illegal) bir örgütlenme olarak görmek mümkün olmadığı gibi faaliyetlerini düşünce, düşünceyi yayma, örgütlenme, toplantı ve gösteri yapma özgürlükleri kapsamında değerlendirmek gerekmektedir. Silahlı bir duruma gelmedikçe ve düşüncelerini yayma yöntemi olarak cebir ve şiddet kullanmadıkça, düşüncelerinin içeriği ne olursa olsun bu oluşumun demokratik bir hukuk rejimi içinde “terör örgütü” sayılması ya da suç işlemek için kurulmuş bir örgüt gibi telakki edilmesi hukuka uygun değildir.”

YARGITAY 9. CEZA DAİRESİ’NİN YAPTIĞI İÇTİHADA KARŞIN KONUNUN EHLİ OLAN BAZI BİLİM ADAMLARININ GÖRÜŞLERİ BUNLARDIR. BU NEDENLE BİNLERCE İNSANIN HAKSIZ YERE CEZALANDIRILMASINI SAĞLAYAN BU ANLAYIŞIN SALT BİR İÇTİHADA DAYANMASI VE MEVCUT YASAYA AYKIRI OLMASI ELBETTE Kİ ADALETSİZLİKTİR.

SONUÇ VE ÖNERİLER

İş bu raporun hazırlanması aşamasında yaklaşık 500 kişinin Hizb-ut Tahrir davası ile yargılanmakta olduğu bilinmektedir. Adana 8. Ağır Ceza Mahkemesi, 2007 yılında bir düğüne katılmak için gittikleri Adana'da, rutin bir polis kontrolü sırasında daha önce Hizb-ut Tahrir davasından dolayı yargılanmış olmaları ve bir arada bulunmaları gerekçe gösterilerek gözaltına alınan ve sonrasında da tutuklanarak haklarında yargılama başlatılan Süleyman Uğurlu, Sefa Karşlı, Celil Cengiz ve Yılmaz Çelik hakkında, bir kez daha Hizb-ut Tahrir'e üye olma gerekçesiyle toplamda 30 yıl ceza vermiştir. Hizb-ut Tahrir'e üyelikten dolayı savcılığın mahkemeden bir ceza talebi bulunmamasına rağmen, mahkeme heyetinin savcılık talebinin daha üstünde bir ceza vermesinin aklen ve vicdanen kabul edilebilir olmadığı ortadadır.

Ayrıca, Yargıtay 9. Ceza Dairesinin aksine benzer bir olayda Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 11.03.2003 tarihinde ve 2003/9-39 Esas , 2003/32 Karar sayılı olan dosya kapsamında aldığı karar tam bir çelişki içermektedir. İlgili dosyada bahsi geçen Kürdistan Sosyalist Partisi (PSK) hakkında Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından mahkemeye gönderilen bilgi notunda: *"PSK'nzn amacı belirtilmiş, söz konusu örgütün Marksist Leninist fikirlere dayalı bağımsız bir Kürdistan kurmayı amaçladığı, 3. kongresinde silahlı mücadeleye başlamaya karar verildiği, bu doğrultuda 600-700 kişilik bir grubun oluşturulduğu, bu kişilerin kamplarda eğitim gördüğü, ancak sonra bu grubun başanıt olamadığı"* ifade edilerek örgütün silahlı terör örgütü olduğu belirtilmiştir.

Bu bilgiler ışığında dosyayı gören yerel mahkeme, 3713 sayılı kanun kapsamında bir değerlendirme yaparak sanıklara terör örgütü kapsamında cezalar vermiştir. Fakat daha sonra ilgili Yargıtay Ceza Dairesi bu kararı bozmuş, ancak yerel mahkeme verdiği kararda direndiği için dosya bu sefer Yargıtay Ceza Genel Kuruluna gelmiştir. Yargıtay Ceza Genel Kurulu da, aldığı kararla yerel mahkemenin kararını bozmuş ve Emniyet Genel Müdürlüğünden somut vakıalar göstermesini talep etmiştir:

"Bir örgütün terör örgütü olarak nitelendirilmesi için, 3713 sayılı Yasanın 1. Maddesinde belirtilen terör eylemleri ile amaç veya yöntem yönünden bağlantısı hiçbir kuşkuyla yer bırakmayacak biçimde ve maddi kanıtlarla ortaya konulmalıdır. Yerel mahkeme kabulünün aksine, adı geçen örgütün bir terör örgütü olduğuna dair yargısal bir karar bulunmamaktadır. Bu itibarla, somut olayda sanıklara yüklenen suçun oluşup oluşmadığının belirlenmesi bakımından soruşturmanın genişletilerek; Emniyet Genel Müdürlüğünden; PSK örgüt yönetici veya mensuplarının gerçekleştirdiği eylemler ve bu eylemler nedeniyle yapılan

işlemler ile ilgili bilgi ve belgelerin sorulması, örgüt yönetici veya mensupları hakkında soruşturma mevcut ise bunların sonuçları da araştırılarak, toplanan tüm maddi kanıtlar beraber değerlendirilmek suretiyle, suça konu dergide açıklaması basılan PSK isimli örgütün 3713 sayılı Yasanın 1. ve 7. maddelerinde öngörülen biçimde terör örgütü olup olmadığının belirlenmesi zorunludur. Bu nedenle eksik soruşturmaya dayalı Yerel Mahkeme hükmünün bozulmasına karar verilmelidir ... " şeklinde ifade edilmiştir.

MAZLUMDER olarak başta Hizb ut Tahrir olmak üzere, hedeflerine ulaşmada şiddeti bir yol olarak benimsemeyen, böyle bir aracı kullanmayı açıkça reddeden örgüt ya da kişilerin Terörle Mücadele kapsamında soruşturulup kovuşturmalara tabi tutulması haksız bir uygulama olduğunu düşünmektedir.

Bir dönem "yasadışı örgüt" daha sonra "silahsız terör örgütü" ve en son da "silahlı terör örgütü" olarak yapılan yargılama sürelerinin tamamında, Hizb-ut Tahrir'in çalışma metodu aynıdır. Hizb ut Tahrir'in çalışma metodu aynı olmasına ve bu süre zarfında değişen yasaların da lehine olmasına rağmen cezalandırmalar devam etmiş ve ceza miktarları yükseltilmiştir.

Bu uygulamanın temel nedeni olarak Ceza Muhakemesinin muhalifleri sindirmede bir araç olarak kullanılmasının dayanılmaz cazibesini ve işlevselliğini görmekteyiz.

Çok geniş yorumlara müsait olarak dizayn edilmiş Terörle Mücadele Kanununun ve bu kanunun uygulamasını yapan Özel Mahkemeleri (DGM/ÖYACM/Terör Mahkemeleri) bu amaca götüren araçlar olarak kabul ediyoruz.

Bahse konu amaç yanında bu araçlarında da gayri meşru, hukuksuz ve adaletsiz olduğu açık bir gerçek olup her türlü özel ceza yargılamasına ve bu yargılamaların dayanağını oluşturan özel kanunların da bu kapsamda gayri meşru, hukuksuz ve adaletsiz olduğu tartışmaya mahal vermeyecek bir gerçektir.

Şiddet, sindirme, korkutma, yıldırma yöntemlerini kullanmayan muhalif grupların, sadece Yargıtay içtihatlarına dayanarak mahkûm edilmesi de kabul edilemez bir durumdur.

Bu sebeplerle Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç'ın "Bu kanun insanı dağa çıkarır!" dediği TMK, tümüyle kaldırılmalı ve son ismi ile Bölge Ağır Ceza Mahkemeleri kapatılmalıdır. Zira bir hukuk devletinde, güçlü olan devletin korunması için özel mahkeme kurmaya ihtiyaç olamaz. Bu hususta işlenen bir suç var ise ceza kanunundaki karşılığı olan maddelere göre gerekli cezalar verilebilir.